Hukuk Bölümü 2013/1022 E. , 2013/1179 K.

- **5754 SAYILI KANUN'UN YÜRÜRLÜĞE GIRDIĞI TARIHTEN ÖNCE EMEKLI SANDIĞI IŞTIRAKÇISI IKEN GÖREVINE SON VERILEN VE SONRASINDA ISTEĞE BAĞLI OLARAK PRIMLERINI YATIRARAK SÜRESI DOLDUĞUNDA EMEKLI OLAN DAVACININ, IŞTEN AYRILDIĞI TARIHTEN ITIBAREN EMEKLI SAYILMASININ TESBITI ILE EMEKLI IKRAMIYESI ÖDENMESINE ILIŞKIN TALEBININ REDDINE ILIŞKIN IŞLEMIN IPTALI ISTEMIYLE AÇILAN DAVANIN, İDARİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI GEREKTIĞI**

  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 14

"İçtihat Metni"

Davacı : T.K.'ya vesayeten M.B.K.

Vekili : Av. C.B.K.

Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı

Vekili : Av. H.A.

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; davalı kurum tarafından davacıya 01.05.2010 tarihinden itibaren emekli aylığı bağlandığı, davacı tarafından kuruma verilen dilekçe ile davacının çalışmış olduğu kurum tarafından 09.10.2006 tarihinde görevine son verildiğinden emekli aylığının görevine son verilme tarihi olan 09.10.2006 tarihinden itibaren bağlanması için talepte bulunulduğu, ancak davalı kurum tarafından verilen cevapta; 5434 sayılı Kanunun 91. Maddesi gereği aylıkların müracaat tarihlerini takip eden ay başından itibaren bağlanacağı gerekçe gösterilerek talebin reddedildiği, verilen kararın usul ve yasaya aykırı olması gerekçesiyle, emekli aylığının 09.10.2006 tarihinden itibaren bağlanması yönündeki talebin reddine dair 31.08.2010 tarih B. 13. 2. SGK.0 10. 02. 00. 01. 03/ 59.661.279 tarihli kararın iptali istemi ile 28.04.2011 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 7. İDARE MAHKEMESİ: 10.05.2011 gün ve E:2011/873, K:2011/921 sayı ile özetle; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun Geçici 2. maddesinde, "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce sigortalı veya iştirakçi olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra aylık talebinde bulunanlardan, farklı sosyal güvenlik kurumlarına ya da bu Kanunda belirtilen sigortalılık hallerinden birden fazlasına tabi olanlara aylık bağlanmasına esas alınacak kanun, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre tespit olunur ve bunlar hakkında, bu Kanunun geçici maddelerindeki hükümler uygulanır. Ancak, bunlardan bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girmeyenlere 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanuna göre 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanması gerekenlerden, bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girmeyenler İçin, bu maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri esas alınır, (a) bendi hükümlerinin uygulamasına esas alınacak kanun, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında geçen süreler hariç, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre belirlenir. Bu Kanuna tabi hizmetlerle 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesine tabi sandıklarda geçen hizmetlerin birleştirilmesinde de bu fıkra hükümleri esas alınmak suretiyle bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri uygulanır" hükmüne, Geçici 4. maddesinde, "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur" hükmüne, aynı Kanunun 101. maddesinde, "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." hükmüne yer verildiği, dava dosyasının incelenmesinden; 09.10.2006 tarihinde çalışmış olduğu kurumda görevine son verilen davacının, görevine son verildiği tarihten itibaren emekli aylığı bağlanması talebiyle yaptığı 15.07.2010 tarihli başvurusunun; 5434 sayılı Yasa'nın 91. maddesinde, emekli aylığının yapılacak başvuruyu takip eden ay başından itibaren bağlanacağının hükme bağlandığı, yazılı başvurunun kayda girdiği 19.04.2010 tarihi takip eden 01.05.2010 tarihinden itibaren emekli aylığı bağlandığı gerekçesiyle reddine ilişkin 31.08.2010 tarih ve 59.661.279 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı işleminin iptali istemiyle görülmekte olan davanın açıldığı anlaşıldığından; 01.05.2010 tarihinden itibaren emekli aylığı bağlanan davacıya, görevine son verildiği 09.10.2006 tarihinden itibaren emekli aylığı bağlanmasının 5510 sayılı Yasa kapsamında olduğu ve uyuşmazlığın bu Yasa hükümlerinin uygulanmasına ilişkin olduğu görülmekle, davanın adli yargı yerince (İş Mahkemelerinde) görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılarak verilen görevsizlik kararı verilmiş ve verilen karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, davacının görevine son verilme tarihi olan 09.10.2006 tarihinden itibaren emekli aylığına hak kazandığının ve bu tarihten itibaren emekli aylığı bağlanması gerektiğinin tesbitine karar verilmesi istemiyle 20.07.2011 tarihinde adli yargıda dava açmıştır.

ADANA 4. İŞ MAHKEMESİ ;12.09.2012 gün ve E: 2011/617 K: 2012/545 sayı ile özetle; davacının görevden alındığı 09.10.2006 tarihinde 20 fiili hizmet yılını doldurmuş olması sebebi ile 5434 sayılı Yasa'nın 39. Maddesi gereğince yaşlılık aylığına hak kazandığını, ancak davacının görevden alındığı tarihte emeklilik için kuruma yazılı bir başvurunun bulunmadığı, dolayısıyla davacıya aylık bağlanabilmesi için yazılı istekte bulunulmadığından ve resen aylık bağlanması da mümkün olmadığından davacının 09.10.2006 dan itibaren aylık bağlanması talebinin yerinde olmadığı, kurumca talep tarihi 19.04.2010 tarihini takip eden aybaşı 01.05.2010 dan itibaren aylık bağlanması işleminde hata bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davanın reddine ilişkin hüküm, davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ; 18.01.2013 gün ve E:2012/22157 K: 2013/393 sayılı bozma ilamında "…İş Mahkemeleri, 5521 sayılı Kanun ile kurulmuş istisnai nitelikte özel mahkemeler olup, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 106'ncı maddesi ile mülga 1479 sayılı Kanunun 70'inci ve mülga 506 sayılı Kanunun 134'üncü maddesinde, bu Kanunların uygulamasından doğan uyuşmazlıkların yetkili iş mahkemelerinde görüleceği, 5510 sayılı Kanun'un 101'inci maddesinde de, aksine hüküm bulunmayan hallerde, 5510 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği düzenlenmiştir. 5510 sayılı Kanun'un geçici 4'üncü maddesinde ise; "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 08.06.1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 08.02.2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartlan haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur. Ancak, 5 ilâ 10 yıl arasında fiili hizmet süresi olan iştirakçilerden dolayı dul ve yetim aylığı almakta olanların, aylık ve diğer ödemeleri, bu Kanunun 32 nci, 34 üncü ve 37 nci maddelerindeki şartları haiz oldukları müddetçe devam edilir... Bu madde kapsamına girenlerin aylıklarının bağlanması, artırılması, azaltılması, kesilmesi, yeniden bağlanması,

toptan ödemeleri, ilgi devamı, ihya ve borçlanmaları, diğer ödemeler ve yardımlar ile emeklilik ikramiyeleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır ve bu maddenin uygulanmasında mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri ayrıca dikkate alınır." hükmü öngörülmüştür.

Yukarıdaki açıklamalar ışığında yapılan değerlendirmeye göre; 5434 sayılı Kanun hükümlerince emekli alığının bağlanması gereken tarihin belirlenmesine ilişkin olan ve davalı SGK Başkanlığı (devredilen Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı)'na yönelik iş mahkemesine açılan ve görülen inceleme konusu davada, taraflar arasındaki hukuki uyuşmazlığın çözümünde 506, 1479 veya 5510 sayılı Kanunun uygulama yeri bulunmamaktadır. Bu durumda sözü edilen 134,70 ve101'inci madde hükümlerine göre sınırlı yetki ile donatılmış iş mahkemesi görevli olmayıp, davanın idari yargı yerinde açılması gerektiği gözetilerek, görevsizlik nedeniyle dava dilekçesinin reddine karar verilmesi gerekirken, yanılgılı değerlendirme sonucu, işin esasına girilerek, hüküm kurulmuş olması, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

O halde, davacı vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır…" denilmek suretiyle yerel mahkemenin kararı görev yönünden bozulmuştur.

Adana 4. İş Mahkemesince uyulan bozma ilamı sonrasında yapılan yargılama sonucu 10.04.2013 gün ve E:2013/ 205, K: 2013/203 sayı ile özetle; Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin bozma ilamı dikkate alınarak davacının dava dilekçesinin davaya bakma görevi İdari Yargıya ait olduğu gerekçesiyle davanın görev nedeniyle reddine karar verilmiş olup verilen karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili, 21.05.2013 günlü dilekçe ile olumsuz görev uyuşmazlığının Uyuşmazlık Mahkemesince giderilmesi yönünde dilekçe vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Mustafa AYSAL, Eyüp Sabri BAYDAR, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Sedat ÇELENLİOĞLU ve Ayhan AKARSU'nun katılımlarıyla yapılan 01.07.2013 günlü toplantısında: I-İLK İNCELEME: 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 14. maddesine göre; olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte olup, bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, hukuk uyuşmazlıklarında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir. Aynı Yasanın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmektedir Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkeme tarafından Mahkememize gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı M.Ali GÜMÜŞ'ün davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının görevine son verilme tarihi olan 09.10.2006 tarihinden itibaren emekli aylığına hak kazandığının ve bu tarihten itibaren emekli aylığı bağlanması gerektiğinin tesbiti ile davalı idareye yapılan başvurunun reddedilmesine ilişkin işlemin iptaline ilişkindir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 15.04.1985 tarihinde stajyer öğretmen olarak göreve başladığı, 2003 yılında cezaevine girene kadar fiilen bu görevine devam etmek suretiyle emekli sandığını bağlı olarak çalıştığı, 09.10.2006 tarihinde görevine son verildiği, emekli olabilmek için eksik olan hizmet süresini tamamlayabilmek amacıyla16.07.2009-31.01.2010 tarihleri arasında isteğe bağlı sigortalı olarak primlerini yatırdığı, 19.04.2010 tarihinde yaptığı başvuru üzerine 5434 sayılı Yasa hükümlerine göre 01.02.2010 tarihinden başlamak üzere aylık bağlanarak isteğe bağlı emekli olduğu anlaşılmıştır.

Davacı vekili, 15.07.2010 tarihinde davalı SGK Genel Müdürlüğüne başvurarak, davacının 09.10.2006 tarihinde emekli olması gerektiğinden, davacının alması gereken emekli ikramiyesi ile geriye dönük 4 yıllık emekli maaşının yasal faizi ile birlikte ödenmesini talep etmiştir.

SGK Genel Müdürlüğü 31.08.2010 gün B. 13. 2. SGK.0 10. 02. 00. 01. 03/ 59.661.279 sayı ile Tülay KaR.mirza'nın emeklilik sicil dosyasının incelenmesinde; son defa Bağ-Kur'a tabi olarak çalışmakta iken emekliye ayrıldığından emekli ikramiyesi ödenmesine imkan bulunmadığı bildirilmiş ve davacıda bu aşamadan sonra önce idare işlemin iptali amacıyla idari yargıya, sonrasında da bu talebinin görev nedeniyle reddedilmesi üzerine adli yargıya başvurmuştur.

Uyuşmazlık, Emekli Sandığı'na bağlı olarak çalışan davacının kanunen çalışması gereken süreyi doldurmadan, cezaevine girmesi ve sonrasında görevine son verilmesi nedeniyle fiili hizmet süresini tamamlamak üzere isteğe bağlı sigortalı olarak primlerini yatırması sonucu Bağ-Kur'a tabi olarak emekliye ayrılması nedeniyle emeklilik işlemleri sırasında bağlı olduğu sosyal güvenlik kurumlarından hangisinin esas alınacağı ve bu işlemlerin hangi yargı yolunda çözümlenmesine ilişkindir.

Davacının 1985-2006 tarihleri arasında Emekli Sandığına bağlı olarak görev yaptığı, 2006 yılında görevine son verilmesinin ardından 16.07.2009-31.01.2010 isteğe bağlı sigorta primlerini yatırdığı ve 01.05.2010 tarihi itibariyle 5434 sayılı Kanun uyarınca emekli aylığı bağlanmak suretiyle emekli olduğu konusunda uyuşmazlık bulunmamaktadır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve

Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir, Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla,2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan,5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce emekli sandığı iştirakçisi iken görevine son verilen ve sonrasında isteğe bağlı olarak primlerini yatırarak süresi dolduğunda emekli olan davacının, işten ayrıldığı tarihten itibaren emekli sayılmasının tesbiti ile emekli ikramiyesi ödenmesine ilişkin talebinin reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde idari yargı görevli olduğundan Ankara 7. İdare Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 7. İdare Mahkemesi'nin 10.05.2011 gün ve E:2011/873, K:2011/921 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 01.07.2013 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.